

“SEBERO ALTUBE” LIBURUAREN AURKEZPENA

Arrasate, 1979-XII-6

J. M.ª Velez de Mendizabal

San Nikolas ospatzen dugu gaur. Euskal Herrian hain hedaturik dagoen aintzinako ohiturari jarraituz, milaka izan dira ikastola nahiz eskoletatik eskean irten diren haurrak. Heuren eztarrietatik abestia helburu berdinez irten da: entzulearengandik oparia, lortzea: mahaspasa, pikua, intxaurrea eta besteren atzetik ibili dira gure umeak, bihotzetan pozak toki hartzen zielarik.

Eta gaur, San Nikolas egunean, beste norbait ere egon omen da artzapezpikuaren ondoan, gure umei ez ezik geuri ere oparia egiteko nahian. Eta Sebero Altubek-berau izan baita San Nikolasen gaurko kidea- bere haziaren apurra bota nahi izan digu, guran behar dugun zuhaitza hazten joan dadin.

* * *

Gaur aurkezten den liburu hau, egilea neu naizela esan arren, Herriarena, Herri H. maiuskulaz, dela esango nuke nik. Eta ez dut demagogia atsegin. Hiru arrazoik naramate baieztapen hau egitera:

1. Sebero Altube Herri guztiaren ondarea baita. Herriari eskaini baitzion bere bizitza osoa.

2. Sebero Altuberi buruzko liburu hau atera ahal izateko Herriarengatik arduratzen ari diren pertsonaia askoren laguntzaz baliatu baitnaiz, ni, nolabait esateko, biltzaile edo eragile hutsa bilakatuz.

3. “Liburuaren Zergaitia”-n esaten dudana bezala, liburu hau Herriari zuzendua baita. Herri xeheari, oraindik zenbait aldetatik esnatzeke dagoen Herriari.

Beraz, liburu honen gaineko eskubidea inork badu; hori Herria da.

* * *

Sebero Altube; Arrasaten jaioa eta Euzkadiri entregatua. Euzkadi- Euskal Herria binomioa ematen ez zen garaiko gizona. Gaur, ordea, Euzkadik ez du —zoritxarrez— zerikusi haundirik Euskal Herriarekin.

Euzkadi, Jose Luis Lizundiak orain dela gutxi esaten zuen bezala, proiektu politiko bat da; eta Euskal Herria...

Zer da Euskal Herria?

Euskal Herria, eta ez dut ezer berririk esaten, gaixorik, oso gaixorik, aurkitzen den gorputza da. Eta guk ba dugu nahiko errurik egoera latz honetan. Euskal kontzepturik, kontzientziarik ez izatean gaixoaren antigorputz hiltzaileak bihurtzen ari gara, haren zainetatik korri daitekeen odol osantsu apurra pozointzen dugularik.

* * *

Hace ahora aproximadamente 7 años que decidí euskaldunizarme. Precisamente, uno de mis profesores fue Patxi Altuna, del que guardo un gran recuerdo. Tanto es así, que basta decir que solía aprovechar de él hasta las homilías que pronunciaba en la iglesia de los jesuitas, los domingos en misa de 11, si la memoria no me traiciona. Pero vayamos al tema...

Decía que ahora aproximadamente 7 años, dí los primeros pasos camino de mi euskaldunización. Y hoy se presenta un libro en cuya confección he tomado parte. Y me siento satisfecho, aunque sea un libro con todos los defectos de un principiante.

Pero, ¡¡¡ojo!!! Al decir esto no intento echar sobre mí ningún tipo de incienso, ni agua bendita, ni mucho menos!!! Porque el hacer lo que he hecho no es más que un accidente dentro de un contexto más amplio, que era *mi deber*.

De la misma manera que hace unos meses llevábamos adelante una campaña apoyando el derecho de todo vasco a residir en Euzkadi, bajo mi esquema mental, todo vasco residente en Euzkadi tiene *la obligación* de euskaldunizarse,

comenzando por el primer requisito que es aprender el euskera.

DIGO, REPITO, OBLIGACION.

De otra manera, estamos acabando con Euskal Herria.

No podía menos que sonreír, tristemente al hacer la comparación de rigor, cuando leía hace poco tiempo la noticia sobre la creación de una Asociación para la defensa de los castellano-parlantes en Cataluña. Dos de los objetivos principales de esta Asociación eran:

– Defender y estimular el derecho de los castellano-parlantes a ocupar cargos de responsabilidad en el Gobierno de Catalunya.

– Defensa de los derechos laborales, culturales, políticos y sociales de la comunidad castellano-parlante.

EUZKADIN BEZALA, GUTXI GORA BEHERA.

Liburua hortxe dago. Bere orrietan Arrasateko, Euskal Herriko, seme baten gorabeherak aurkitu ahal izango dituzue. Orain zeuen esku dago liburuak izan dezakeen mamia dastatzea.

Ezin ordaindu-inolaz ere- Donostia Aurrezki Kutxak eta Arrasateko Udalak liburua atera ahal izateko azaldu duten borondate ona. Egiatzko nere eskerrona doakie liburua biritzen lagundu didatenei. Batez ere, bertan lanak azaltzen dituztenei.

Baina, eskerron honetan ezin ahaztu bi izen: Mikel Zarate eta gure Iokin Zaitegi.

Mikelek, koolaborazioarekin batera, olerki bat bidali zidan. Honela dio:

“Agindua zor ohi da, Joxe Mari.
Hasiak egina dirudi,
eginak urregorri?
Parkatu ta hurrengoan sakatu.
Ez zaizu gustatu?
Beste bat egingo dizut,
nahi baldin baduzu.

Honelako lan arin kaxkarra
 egiteko asti samarra
 izango dut aurrerantzean ere...
 Gora gu ta gutarrak
 emeak eta arrak!
 Gora Euzkadi!
 Altubetu hadi!"

Mikelen koolaborazioa jaso eta zenbait egunetara, Apirilaren 10.ean, hil zitzaigun —bat batean— Lezamako beraren baserrian.

Iokin Zaitegik, bestalde, ez du gure artean aurkezpenik behar, denok ezagutzen baitkenuen arrasatear haundi hau. Berau izan zen, gela honetan gainera, liburu honen beharraz hitzegin zidana., Seberori enparantza eskaini zitzaion egunean. Abuztuaren 17.an hil zen Iokin, gaixoaldi baten ondoren.

Mikel eta Iokin. Euskaltzale sutsu eta naroak. Bi gizon, bi bizitza, euskara eta euskal kulturari emanak.

Horra hor, Euskal Herriaren historian sekulan itzaliko ez diren argizariak. Seberoren lankide Iokin; haren jarraitzaile Mikel.

Jaso behar dugun eraikuntzaren hiru zutabe sendoak.

Bene, benetan, esan dezaket:

MIKEL, IOKIN, SEBERO GOGAN ZAITUZTEGU!!!